

I. Indledning.

De Forenede Nationers 4. plenarforsamling trådte sammen tirsdag den 20. september 1949 i Flushing Meadows, New York, og afsluttede sine møder tirsdag den 10. december 1949.

Forsamlingens dagsorden omfattede 66 punkter, af hvilke størstedelen enten var forelæggelsen af årligt tilbagevendende beretninger m. m. eller tidligere behandlede problemer, der endnu ikke havde fundet deres afslutning, som f. eks. spørgsmålene vedrørende Korea, Grækenland, Palæstina, de italienske kolonier og optagelsen af nye medlemmer. Et af de væsentligste resultater af forsamlingens arbejde var den ordning, man opnåede for de italienske koloniers vedkommende, og hvorved der tilsikres dem adgang til selvstyre. Endvidere kunne konflikten i Indonesien betragtes som endeligt løst ved Hollands anerkendelse af Indonesiens Forenede Stater, en løsning til hvis tilvejebringelse den af De Forenede Nationer nedsatte kommission havde ydet sit bidrag.

På det økonomiske område bestod de vigtigste resultater i godkendelsen af det af det økonomiske og sociale råd foreslåede maskineri for gennemførelsen af en udvidet teknisk bistand til og økonomisk udvikling af underudviklede lande.

På det sociale område godkendtes en konvention om bekæmpelse af handelen med personer og udnyttelse af andres prostitution. Den rådgivende sociale velfærdstjeneste blev gjort permanent i stedet for at bevilges årligt.

Det juridiske udvalg udførte et stort arbejde ved fastsættelsen af en række bestemmelser, der tilsigter at fremskynde plenarforsamlingens arbejde. Endvidere kan fremhæves de af udvalget udarbejdede særlige regler for indkaldelse af internationale regeringskonferencer.

Budgettet er efterhånden blevet ret stabiliseret, og ved en gennemført økonomi er det lykkedes at nedsætte udgifterne for en række posters vedkommende, således at det normale budget for 1950 faktisk kommer til at ligge lavere end for 1949. Imidlertid medførte den ved forsamlingens slutning vedtagne ordning for Jerusalems internationalisering en forhøjelse af budgettet med 8 mill. dollars, således at budgettet balancerer med ca. 44,5 mill. dollars eller 3 millioner mere end i 1949.

Arbejdet syntes som helhed at skride hurtigere frem end ved de tidligere forsamlinger. Trods den omfattende dagsorden undgik man stort set at holde aftenmøder, og en begrænsning af taletiden fandt også kun sted rent undtagelsesvis. En medvirkende årsag til den hurtigere afslutning af arbejdet var uden tvivl, at der afholdtes møder i udvalgene samtidig med plenarmøderne. Dette kan måske tages som et godt varsel for begrænsningen af fremtidige forsamlings varighed, når de nye regler til fremskyndelse af arbejdet træder i kraft.